

*Forsørgere:**Af skalaindkomst*

indtil 9.000 kr. svares 0 pct.
 mellem 9.000 og 34.000 kr. svares 16 pct.
 mellem 34.000 og 209.000 kr. svares 40 pct.
 ud over 209.000 kr. svares 45 pct.

*Andre skatteydere (ikke-forsørgere):**Af skalaindkomst*

indtil 5.500 kr. svares 0 pct.
 mellem 5.500 og 30.500 kr. svares 16 pct.
 mellem 30.500 og 205.500 kr. svares 40 pct.
 ud over 205.500 kr. svares 45 pct.

Ved at anvende personfradrag i stedet for skattefri bundgrænse (som det nu sker ved kommuneskattens beregning) og ved at sætte disse personfradrag til 9.000 kr. for forsørgere og 5.500 kr. for andre skatteydere (ikke-forsørgere) kan disse skalaer udtrykkes i følgende *enhedsskala* i forhold til skalaindkomster *efter* personfradrag og *efter* fradrag for kommuneskat:

*Samtlige skatteydere:**Af skalaindkomst (efter personfradrag)*

mellem 0 og 25.000 kr. svares 16 pct.
 mellem 25.000 og 200.000 kr. svares 40 pct.
 ud over 200.000 kr. svares 45 pct.

Størrelsen af personfradrag og øvrige indkomstgrænser i denne enhedsskala forudsættes reguleret i takt med den almindelige indkomstudvikling i samfundet, eksempelvis udtrykt ved udviklingen i den gennemsnitlige årsindkomst for faglærte arbejdere.

Skalaen anslås under de nævnte forudsætninger om beskatningsgrundlaget og ved en udskrivningsprocent på 100 af grundbeløbsskalaen at indbringe staten et indkomstskatteprovenu, der vil være 400-500 mill. kr. mindre end ved anvendelsen af de gældende skalaer for statsindkomstskatten (svarende til, at den ville indbringe samme provenu ved en udskrivningsprocent på 106-107). Venstre forbeholder sig i øvrigt mindre tilpasninger af skalaer m. v. på baggrund af skattedepartementets kontrolberegninger.

B. Sambeskatningen.

1) Ægtefæller, som begge har selvstændig indkomst, skal frit kunne vælge mellem sambeskatning med „hustrufradrag“ som hidtil og *individuel* beskatning, hvorved

hver ægtefælle beskattes for sig efter ovennævnte enhedsskala og hver med et personfradrag på 5.500 kr.

2) Ægtefæller, som begge i betragteligt omfang udfører arbejde i ægteparrets fælles virksomhed, skal frit kunne vælge mellem sambeskatning med et „fradrag for medhjælpende ægtefælle“ på 1.000 kr. og *individuel* beskatning, hvorved der tillægges den ene ægtefælle 30 pct. af indtægten, dog højst 12.000 kr., og den anden ægtefælle resten af indtægten, således at hver ægtefælle herefter beskattes for sig efter ovennævnte enhedsskala og hver med et personfradrag på 5.000 kr.

3) Det almindelige børnetilskud forhøjes med 150 kr. I tilknytning til forhøjelsen af de almindelige børnetilskud bør der ske en vis regulering af forældrebetalingen for børnehavepladser m. v.

C. Skatteloft.

Det fastlægges, at ingen skatteyder i alt i sådanne skatter, bidrag osv., som udskrives ved lovgivning og på grundlag af indkomstens størrelse, noget år kan pålægges at yde over 65 pct. af sin sidste tjente krone (overgrænse for marginalbeskatning).

I kraft af den foreslåede automatisk indkomstregulerede grundbeløbsskala vil denne højeste procent umiddelbart betyde et faktisk lavere skatteloft for alle indkomster undtagen de højeste, således for indkomster indtil ca. 200.000 kr. et skatteloft på 60 pct. af den sidst tjente krone. For lavere indkomster vil loftet automatisk være lavere.

Hvis forskelle i de kommunale beskatningsprocenter ville betyde, at skatteloftet i nogle tilfælde ellers ville blive gennembrudt, skal indkomstskattebeløbet til staten i disse tilfælde nedsættes så meget, at skatteloftet respekteres.

D. Beskatningen af opsparing.

Skalaerne for beskatning af formue må tilpasses til bortfaldet af fradragsretten for denne skat. Bortfaldet af fradragsretten for formueskat rejser særlige problemer for formueejere med små indkomster. Disse problemer må løses ved en udbygning af reglerne om nedslag i skatten, hvor formuens afkast er særlig ringe, herunder hvor formuen fremkommer ved de opskrevne ejen-